

[Bertel Dahlgaard.]

på her. Det drejer sig for den væsentligste del af beløbet navnlig om anlæg af en meget, meget dyr militær øvelsesplads ovre ved Odense. Foruden det, jeg her har nævnt, er det ærede medlem gået imod bevilling af nogle millioner til at holde konsummælksprisen nede og til bidrag til opretholdelse af de nuværende brødkornspriser.

Det er den linie, der er fulgt, når det ærede medlem og hans parti står overfor at skulle tage sagligt standpunkt på det tidspunkt, hvor afgørelsen skal træffes. Når man ser det ærede medlems standpunkt på det område, som jeg her har skildret, omfattende 600 forhøjelser af statsudgifterne, synes jeg, det ærede medlem måske skulle tale lidt mere beskedent om sin og sit partis indsats i sparearbejdet her i landet.

Da jeg forstår, at det ærede medlem har fået lov at tale om de forskellige budgetter samtidig, må jeg måske have lov til på dette tidspunkt at rette et enkelt spørgsmål til den højtærede forsvarsminister eller, hvis den højtærede minister er forhindret i at være tilstede her, da til regeringen som helhed. Det er med hensyn til de militære budgetter. Som alle ved, medfører de militære budgetter jo i indeværende år — og der er for det kommende år budgetteret — udgifter, der beløber sig til ca. 350 mill. kr. Det, jeg gerne vil sige, er, at det radikale venstre allerede nu vil tage et forbehold med hensyn til de militære budgetter indtil finanslovens tredie behandling. Efter hvad der har været offentligt fremme, synes det nu erkendt vel af de fleste, at de foreliggende forhold med hensyn til den militære uddannelse nødvendiggør en formindskelse af de militære indkaldelser. Det radikale venstre har tidligere hævdet, at forholdene lå således, at indkaldelsen af disse 20 000—24 000 mand var uforvarlig under hensyn til den mulighed for uddannelse, der forelå i henseende til kaserner og i henseende til befalingsmændenes antal. Denne erkendelse fra vor side synes nu at være trængt igennem. Men det er jo indlysende, at en sådan formindskelse af indkaldelserne med nogle tusind mand vil medføre meget betydelige besparelser for finanserne, og jeg vil derfor gerne spørge den høje regering, om man regner med, at man til tredie behandling vil kunne stille ændringsforslag om en

finansiell besparelse, der svarer til den formindskelse af indkaldelserne, som formentlig vil finde sted. Jeg må iøvrigt gå ud fra, at den rationalisering af uddannelsen, som formindskelsen af indkaldelserne vil medføre, også vil kunne begrunde en nedsættelse af tjenestetiden, således som en rationalisering af uddannelsen i hvert tilfælde i et enkelt land allerede har gjort det. Også sådanne reformer på dette område vil selvfølgelig kunne medføre finansielle besparelser, men herom må vi jo nærmere skønne, når det udvalg, der er nedsat til undersøgelse af den militære tjenestetids udnyttelse, har afgivet betænkning, og jeg forstår, efter hvad der offentligt er udtalt, at denne betænkning meget snart vil kunne ventes afgivet. Men jeg vil altså gerne på nærværende tidspunkt spørge den høje regering, om vi kan vente til tredie behandling at se ændringsforslag om besparelser på disse områder, der svarer til den nedsættelse af indkaldelserne, som man vel fra alle sider regner med nu.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Det ærede medlem hr. Funck Jensen fremsatte nogle betragtninger om statsbanernes underskud. Efter hans opfattelse burde dette underskud ud af verden, og han gjorde i den anledning opmærksom på, hvilke veje der var at gå, idet han gjorde gældende, at hvis man havde for lave takster, måtte skatteyderne betale den resterende del. Hvad det drejede sig om efter det ærede medlems opfattelse var, at man måtte sætte taksterne op, så underskuddet kunne undgås, samtidig med at man tilstræbte en billigørelse af driften gennem rationalisering.

Den første del af spørgsmålet, om skatteyderne skal dække en del af underskuddet, er jo et spørgsmål, der har været diskuteret her i landet vel lige så længe der har været jernbaner til; det er et spørgsmål om takspolitik. Hvad det ærede medlem formentlig ville, jeg skulle sige, er vel dette, at nu skulle der foretages en eller anden ting ved taksterne. Deri kan jeg desværre ikke tjene det ærede medlem, for det er et af de spørgsmål, som endnu ikke er afklaret. Jeg er selvfølgelig enig med det ærede medlem i, at man bør gøre, hvad man kan for at få udgifterne ned gennem en rationa-